

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

ПРОТИВ

СТЕФАНОВИЋ БОРИСЛАВА

02.12.2011



ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У БЕОГРАДУ

БЕОГРАД

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

ПОДНОСИЛАЦ: СКУПШТИНА ЗАЈЕДНИЦЕ ОПШТИНА АП КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

У смислу одредби члана 222, 223, 224 Законика о кривичном поступку а преко својих **овлашћених пуномоћника** подносимо кривичну пријаву

ПРОТИВ:

СТЕФАНОВИЋ БОРИСЛАВА, званог „Борко“, саветника Министра спољних послова и политичког директора Министарства спољних послова Владе Републике Србије, улица Немањина 24-26 Београд

Због постојања основане сумње да је:

1. у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије је извршење хтео, дана 27. новембра и 5. децембра 2007. године, у Београду, у приватном разговору са НН службеником Америчке амбасаде у Београду, лицем који је у служби стране државе, одао и пренео детаље акционог плана Владе Републике Србије, у том тренутку тајних службених докумената, као и детаље на Влади договореног начина спровођења Акционог плана, у случају незаконитог самопроглашења Косова и Метохије за самосталну државу од стране привремених албанских власти,

2. у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије је извршење хтео, у току 2011. године у својству „шефа преговарачког тима Владе Републике Србије“ без ваљаног овлашћења и на противуставан начин, повредом члана 8, у вези члана 203, и члана 97 као и преамбуле Устава Републике Србије, постигао „споразуме“ и „договоре“ са политичким представником нелегалних органа самопроглашене државе Косово, у циљу преузимања Уставом загарантованих ингеренција надлежних државних органа Републике Србије и предају истих у надлежност нелегалних и нелегитимних органа самопроглашене државе Косово, а које радње имају за последицу значајно умањење суверенитета државних органа Републике Србије и нелегитимну

конвалидацију чина нелегалног проглашења на територији Аутономне покрајине Косова и Метохије, која представља територијални и политички део Републике Србије, као и нелегалну промену граница и отцепљења дела територије Републике Србије,

-чиме би извршио кривично дело шпијунаже из члана 315 став 1 КЗ-а, и кривично дело угрожавање територијалне целине из члана 307 Кривичног законика Републике Србије, у стицају у вези члана 60 КЗ-а.

Образложење

Пријављени је у време извршења кривичног дела из тачке 1. обављао функцију политичког директора Министарства спољних послова Републике Србије и саветника Министра спољних послова. У том својству је на приватном састанку за сада, неидентификованим службеником Америчке амбасаде у Београду, преносио детаље Акционог плана Владе Републике Србије у случају самопроглашења Аутономне покрајине Косова и Метохије за независну државу и отцепљење дела територије АПКМ. У овим разговорима пријављени је износио, не само детаље Акционог плана, који су у том тренутку били државна тајна, већ и лицу које служи страни држави одавао на Влади договорени начин спровођења мера у случају самопроглашења Косова за самостално државу. О овоме тадашњи амерички амбасадор господин Камерон Мантер у поверљивој депеши (коју дајемо у прилогу) број 07белграде1632 од 7.12.2007. године, обавештава у тачкама 3 и 4 Министарство спољних послова САД о наведеним сазнањима и начину на које је Америчка амбасада до истих сазнања дошла. Из тачака 3 и 4 наведене депеше произилази да је пријављени Борислав Стефановић у приватном разговору за сада непознатим службеником америчке амбасаде, кога тадашњи амбасадор у извештају назива „извором информација“, одао наведене податке, а чије одавање је имало далекосежне последице у смислу умањења и обезбеђивања појединих мера Владе Републике Србије садржаних у Акционом плану. На овај начин обезвређен је ефекат појединих дипломатских мера које је Влада намеравала да предузме, посебно повлачења амбасадора из земља које буде признале самопроглашено Косово као и евентуално мере прекида дипломатских односа. Очигледно је да Влада Републике Србије, доношењем Акционог плана пре самопроглашења АПКМ за независну државу, покушала да спречи наведеним мерама шире међународно признање самопроглашене државе Косова као и да дипломатским путем обесхраби државе као субјект међународног права у намери признања самопроглашене државе Косово. Одавањем оваквих података страни држави -- Сједињеним Америчким државама, преко чиновника њихове амбасаде, значило је обезвређивање свих напора да се државе чланице међународне заједнице спрече у конвалидацији нелегитимног чина самопроглашења државе Косово. Са данашњег аспекта ова последица је посебно видљива и наступила је у виду охрабрења од стране САД већег броја држава у чину признања самопроглашене државе Косово.

Пријављени Борислав Стефановић је у току 2011. године преузео улогу преговарача испред Републике Србије са представницима самопроглашене државе Косово, и у тим преговорима закључио више уговора којима је низ уставних ингиренција Републике Србије пренето на нелегалне органе самопроглашене државе Косово. Споразумом о проихватању царинског печата који ће бити употребљаван као потврда царинске контроле робе на улазу преко административне границе АПКМ, и на прелазима са територије Србије, фактички значи признање државне границе, јер по међународном праву, а и сходно Уставу Републике Србије, не може постојати међународна граница у оквиру територије суверене државе нити се пак, царина, као фискално давање може убирати било где изузев на међудржавним границама. На овај начин, поред повреде Устава, повређено је низ других законских аката као што су Закон о државној граници, Закон о царини Републике Србије и др.

Споразумом о катастру пријављени је у име државе Србије прихватио да највиши орган (другостепени) одлучивања у евентуалним споровима у питању катастра буде „Врховни суд Косова“, што је очигледно признање дела суверенитета самопроглашене државе Косово, јер ако је АПКМ у саставу Србије онда мора бити и у правосудном систему Србије. Посебан проблем представља имплементација овог споразума и тражење од министарства и органа задужени катастром да ову врсту овлашћења и евиденције предају нелегалним органима самопроглашене државе Косово. И у овом случају као претходно, поред повреде Устава, прекршене су и одредбе других законских аката као што је Закон о катастру и друго.

Споразумом о матичним књигама такође је повређен Устав и ускраћене ингиренције органа Републике Србије у овој области као и повређени одговарајући законски и подзаконски акти који регулишу ову материју (Закон о матичним књигама и др.).

Посебан проблем који у конкретом случају квалификује радње пријављеног у смислу навода ове пријаве, је чињеница да у складу са међународним правом државу може без писменог пуномоћја представљати у иностранству и у њено име закључивати међународне уговоре шеф државе, док сви остали државни званичници и дипломатски службеници то могу чинити само на основу писменог овлашћења. Уговори који су закључени са обавезујућом клаузулом у име Републике Србије као државе, подлежу потврди и ратификацији Народне скупштине сходно члану 99 тачки 4 Устава Републике Србије. Поставља се питање да ли преговори и постигнути споразуми, које је водио осумњичени, се воде по правилима међународног права, обзиром на став Владе Републике Србије да не прихвата једнострано проглашење државе Косово на територији АПКМ, или по унутрашњем законодавству које регулише односе између републике и аутономне покрајине. Имајући у виду да се поменути разговори воде под окриљем дела међународне заједнице, који је признао самопроглашену државу Косово, супротно међународном праву, и да ове преговоре тај део међународне заједнице сматра преговорима између две државе, дакле, међународним преговорима, онда се овакав став мора заузети у и упогледу субјективног елемента пријављеног Борислава

Стефановића, да учествује у процесу који међународна заједница сматра међудржавним. Да се ради о било каквим преговорима везаним за проблем односа између републике и покрајине, или било које друго унутрашње правно питање, министарство спољних послова у њему не би учествовало већ министарство за локалну самоуправу или неко друго од ресорних министарстава. Значај питања о којима је пријављени Борислав Стефановић одлучивао у постигнутим споразумима и њихов обавезујући карактер у односу на Републику Србију, представља додатну обавезу и за самог пријављеног, као и за евентуалног властодавца, да знају да су и евентуално пуномоћје као и садржина постигнутих споразума супротни и процедури међународног права и Уставу Републике Србије. Одлучивање о преношењу овлашћења са државних органа Републике Србије која су Уставом загарантована на нелегалне и нелегитимне органе самопроглашене Државе Косово се не могу увијати у форму никаквих техничких питања. Не може се прихватити да осумњичени имајући у виду да је високо позиционирани чиновник Министарства спољних послова Републике Србије све ове чињенице незна.

Овакав процес постепеног развлашћивања органа Републике Србије у погледу Уставом загарантованих ингеренција на територији АПКМ и предаја тих ингеренција у надлежност органа нелегитимно проглашене Државе Косово, која претендује да своју државност спроводи на делу територије Републике Србије која се поклапа са административним границама АПКМ, представља чин фактичке промене и отцепљење дела територије Републике Србије. **Члан 8 Устава предвиђа да су територија Републике Србије (укључујући и АП) јединствене и недељиве, а да су границе неповредиве и могу се мењати искључиво по поступку предвиђеном за промену Устава.** Подсећамо да је чланом 203 Устава, предвиђен начин промене Устава који подразумева на законом предвиђену иницијативу и двотрећинску већину народних посланика Народне Скупштине Републике Србије, уз обавезу највишег представничког дома Републике Србије, да ову и овакву одлуку провери на општем референдуму. Дакле, било каква активност, било ког државног органа, па макар то био председник државе, влада као и сама скупштина, противно одредбама члана 8 и 203 Устава Републике Србије а која представља нарушавање територијалне целовитости и било какву повреду граница значе противуставно понашање и елемент бића кривичног дела из члана 307 Кривичног закона Републике Србије. Ово конкретно значи, да пријављени Борислав Стефановић, без ваљаног овлашћења и без Уставом предвиђене процедуре, предузима одређене радње којима умањује суверенитет Републике Србије, нарушава њену територијалну целовитост и врши повреду граница.

Сваки од ових споразума понаособ као и у њиховом међусобном односу, представљају по један корак ка конвалитацији нелегално самопроглашене државе Косово на територији АПКМ која је у саставу Републике Србије и представља њен неодвојиви део.

Посебну тежину радњи извршења ова два кривична дела, представља чињеница да су оба кривична дела везана за проблем Косова и Метохије, па се свакако морају посматрати у међусобној повезаности, у погледу јединственог

умишљаја пријављеног и то управо оним редоследом како су и временски извршене а и овом акту означено.

Стога предлажемо:

-да Више тужилаштво у Београду као стварно и месно надлежно, Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном, поднесе захтев за спровођење истраге против осумњиченог Борислава Стефановића због постојања основане сумње да је у време, на месту и на начин како је то ближе описано у тачкама 1 и 2 ове пријаве извршио кривична дела шпијунаже из члана 315 став 1 КЗ и угрожавање територијалне целине из члана 307 КЗ у стицају у вези члана 60 КЗ.

-да се осумњичени Борислав Стефановић позове и саслуша на наведене околности,

-да се од Министарства спољних послова САД прибави депеша под ознаком 07Белград1362 датирана 7.децембра 2007. године, потписана од стране тадашњег амбасаодра господина Камерон Мантера а која је објављена на Викиликсу (коју Вам у прилогу достављамо),

-да се од Владе Републике Србије и Министарства спољних послова прибаве сви писмени споразуми преговора вођени од стране пријављеног Борислава Стефановића са представником самопроглашене државе Косово

-да се од Владе Републике Србије прибави текст Акционог плана Владе Републике Србије из новембра 2007. године,

-да се од Владе Републике Србије прибаве записници са свих седница Владе на којима је расправљано о доношењу и начину спровођења мера из Акционог плана у случају самопроглашења државе АПКМ за самосталну државу,

-да се од Владе Републике Србије прибави (уколико постоји) писмено овлашћење пуномоћје за осумњиченог,

-да се од Народне Скупштине Републике Србије прибави извештај о досадашњем току рада преговарачког тима са дијалог са привременим институцијама самоуправе у Приштини број 112/2011 од 10.11.2011. године,

-да се од Народне Скупштине Републике Србије, Одбор за Косово и Метохију затраже сви записници везани за „преговарачки процес“ са привременим приштинским органима из 2011. године,

-да се по потреби предложи прикупљање и других материјалних доказа и евентуално саслушање сведока,

-да се за осумњиченог прибави извештај из КЕ,

-да се предложи суду да осумњиченом, у смислу одредби члана 141 и 142 став 1 тачка 3 ЗКП-а, одреди притвор, јер постоји особите околности које указују да ће окривљени поновити кривично дело, или довршити кривично дело које је започео, посебно имајући у виду да су његове активности описане у тачки 2 као радње извршења кривичног дела из члана 307 КЗ-а, још у току.

ПРИЛОГ: пуномоћје, депеша Амбасаде САД у Београду под ознаком 07белграде1632 од 7.12.2007. године.

У Београду
2.12.2011. године

Пуномоћници,